

De Glutino. CAP. CI.

GLUTINVM quod xylocollam vel taurocollam vocat, præstantissimum Rhodiacum, quod è coriis bubulis conficitur. Candidum verò id est atque translucens: at nigrum, minùs probatur. Resolutum in aceto, impetigines lepralque summæ cutis delet. Ex aqua verò calida dilutum & illitum, non patitur ambusta in pustulas attolli. Vulnerarium quoque est, si melle & aceto diluatur.

De Ichthyocolla. CAP. CII.

ICHTHYOCOLLA, hoc est, piscium glutin, venter est piscis cetacci. Præstat natione Pontica, candicans, subaspera, minimè scabra, & quæ *celerrimè* liquefcit. Vtilis est in emplastris cephalicis, leprarúmque medicaminibus, & tetanothris quæ faciei cutem erugant & extendunt.

De Visco. CAP. CIII.

VISCVM optimum quod recens est, colore intus porraceo, extrà verò subflavo, quòdque nil habet asperi aut furfuracei. Confit è fructu quodam rotundo fruticis in robore nascentis, foliis buxo similibus. Contunditur fructus, deinde lauatur, tandèmq; in aqua decoquitur. Sunt qui acinos cominanducantes, ipsum conficiant. Gignitur quoque in malo, pyro & plerisq;

aliis arboribus: atque etiam apud fruticum quorundam radices inuenitur. Discutit, emollit, attrahit: tubercula, parotidas alióque abscessus maturat, resinæ parique cera admixtum: epinyctidas quoque in splenio sanat. Vetera autem vlcera, malignóque abscessus cum thure mollit: lienémque absumit, cum calce aut gagate Asióve lapide coctum & impositum. Ungues quoque extrahit, cum arsenico aut sandaracha illitum. Cæterùm cum calce vini que face mistum, suam vim intendit.

De Aparine. CAP. CIIII.

APARINE, quam alij ampelocarpum, alij omphalocarpum, alij philanthropum, alij denique ixum quasi viscum vocant, ramis multis fruticat, iis que paruis, quadrangulis, asperis: folia, ceu & rubiæ, ramulos in orbem cingunt per interualla. Flores sunt candidi: semen durum, album, rotundum, in medio quodammodo concuum instar umbilici: herba ipsa vestibus adhærescit. Ea verò pastores coli vice vtuntur, ad eximendos è lacte pilos. Seminis, caulium ac foliorum expressus succus è vino potus, contra phalangiorum viperarúmque morsus præbet auxilium. Idem auribus infusus, earum doloribus medetur. Cæterùm herba ipsa si axungia trita excipiat, strumas discutit.

De Alyſſo. CAP. CV.

ALYSSON, suffrutex est exiguus, subasper, foliis rotundis: iuxta quæ fructus est duplicium scutulorum effigie, in quo semen quadantenus latum. Nascitur in montibus asperisque locis. Huius decoctum potum, soluit singultus qui sunt citra febrim. Idem præstat, si teneatur vel olfiat. At cum melle tritum, lentigines & maculas à Solis ardore contractas emendat. Sed & existimatur canis rabidi morsui mederi, contusum in eduliis & exhibitum. Quin & in domo suspensum, salutare ac tum hominibus tum aliis animalibus fascini amuletum esse fertur. Panno verò puniceo circumligatum, pecorum morbos abigit.

De Asclepiade. CAP. CVI.

ASCLEPIAS ramulos emittit longos, in quibus folia longa, hederacea: radices numerosas, tenues, odoratas: florem graueolentem, semen ceu securidacæ. Nascitur in montibus. Radices in vino potæ, torminibus, & contra venenatorum animalium morsus, auxiliantur. Folia verò imposita, mammarum ac vuluæ malignis vitiis conferunt.

De Atractylide. CAP. CVII.

ATRACTYLIS, spina est cnicò similis, sed quæ in summis virgultis folia mul-

tò longiora proferat: maior autem pars nuda est & aspera, qua etiam fœminæ pro colu vruntur. Capitula etiam gerit in cacumine aculeata, florémque pallidum: radix tenuis est atque supernacua. Huius folia, coma & femen, trita potaque cum pipere ac vino, à scorpione percussis succurrunt. Tradunt & nonnulli, percussos, quandiu herbam eam tenuerint, cruciatum non sentire: sed illa deposita, statim dolere.

De Polyenemo. CAP. CVIII.

POLYCNEMON, frutex est surculosus, foliis origani, caule geniculis multis intercepto, vti pulegij. Neque verò umbellam habet, sed paruos in cacumine corymbos cum acri quadam odoris iucunditate. Seu recens, seu aridum ex aqua impositum, efficaciter vulnera glutinat: sed quinto die solui debet. Ad stranguriam itidem & rupta ex vino bibitur.

De Clinopodio. CAP. CIX.

CLINOPODIUM exiguus frutex est, etiam surculosus, duùm dodrantum altitudine, qui quidem in petrosis nascitur: foliis serpyllo similibus, & floribus [orbiculato suo ambitu] lecti pedum speciem præbentibus, ex interuallis marrubij modo dispositis. Bibitur herba ipsiusque decoctum ad venenatorum animalium morsus,
con-

conuulsa, ruptaque & stranguriam. Pellit & menses atque partus. Verrucas penfiles, quas acrochordonas vocant, auellit, aliquot diebus epotum. Aluum quoque sistit ad tertias decoctum & potum, siquidem febris absit, in vino: sin minus, ex aqua.

De Leontopetalo. CAP. CX.

LEONTOPETALVM caulem profert dorantalem, aut etiam altiorem, plurimis alis concavum: in quarum cacuminibus siliquæ sunt cicerum modo, ac in his duo triaue minuta semina, flores punicei, anemonæ similes, folia brassicæ, papaueris foliorum diuisura: radix nigra, rapo similis, quæ eminentias eeu nodos quosdam habet. Nascitur in aruis, ac inter segetes. Radix ex vino pota, commorsis à serpente auxiliatur, dolorem omnem celeriter eximens. Miscetur & ischiadicorum clysteribus.

De Teucriso. CAP. CXI.

TEVCRIVM sunt qui etiam chamædryn appellant. Herba est virgæ speciem præ se ferens, trislagini similis, tenui folio ac ciceris figura. In Cilicia iuxta Gentiadem & Cissadem appellatam vbertim prouenit. Recens cum posca, vel etiam aridæ feruectactæ ius, potu potenter lienem consumendi vim habet. Sed & lienosis imponitur cum ficis & aceto: venenatorum

Z. j.